

зачто! По свѣта ся врьти толкова голѣма трыговія, что-то злато и срьбро не постига, особенно на голѣмы суммы, за да ся прѣцѣнявать и размѣнявать стойности-ты на всицкы стоки, кои-то минувать отъ рѣкѣ на рѣкѣ, па нито бы постигнало за всицкы голѣмы работы, кои-то свѣтъ-тъ днесъ врьши. Отъ другѣ странѣ за трыговіѣ-тѣ, коя-то гляда, колко-то ся може на по-голѣмы леснины, мѣчно и тяжко бы было да ся прѣнасятъ голѣмы суммы пары, всякой чясъ. За това ся урядили едны дружества, кои-то да работятъ съ пары; тыя дружества, наречены изобицо *банкы*, припознаты сѣ отъ Правительство-то и имѣтъ власть да издавать и пущать въ крѣгообращеніе хартіены пары съ нареченѣ постояннѣ цѣнѣ, коих-то не си губятъ, зачто-то дружества-та сѣ задлѣжены да ги наплащатъ съ златны и срьбрьны пары колчимъ имъ ся поднесѣтъ. Така станѣло лесно да ся може да ся прѣпращатъ у писмо по хыляды грошеве, а при това да ся спестява и врьмя, кое-то за златны и срьбрьны пары бы ся губило въ броение и смѣтаніе, особенно кога ся случи да сѣ отъ различни строй и цѣнѣ. Такыва дружества колко-то сѣ по-сигурны (сир. ако имѣтъ всякога готовы златны и срьбрьны пары наспротивъ колко-то хартіены пары сѣ издали, какво-то да могѣтъ да ги платятъ кога имъ ся явятъ) толкова повече сѣ за вѣрѣ и тогава хартіена-та пара врьви на еднаквѣ цѣнѣ съ злато-то и срьбро-то. Ако ли не е тврьдѣ вѣрно, че дружества-та могѣтъ и щѣтъ да платятъ кога имъ ся явятъ хартіены пары, тогава тыя пары губятъ отъ нареченѣ-тѣ си цѣнѣ та кога да ся размѣнятъ съ злато и срьбро придава ся и нѣчто врьхнина, коя-то ся казва *ажіо*.